

SCIPIONIS
GENTILIS
IVRISCOS.

IN L. APVLEI PHILOS.
& Aduocati Rom.

A P O L O G I A M,

Qua se ipse defendit

Publico de MAGIA Iudicio,

C O M M E N T A R I V S.

Cum Indice duplici auctorum & rerum locupletiss.

H A N O V I Æ,
Apud Claudium Martium, & heredes
Ioan. Aubrii.

M D C V I I.

Nobilissimo & Amplissimo
VIRO,
IACOBO BONGARSIO
BODRIANO,
Christianissimi Regis Exlegato
S. P. D.
SCIPIO GENTILIS.

 OMMENTARIVM
hūc, Vir Amplissime,
superiore Autumno
scripsi, cùm pestilen-
tiæ illius contagio, quæ tam mul-
tas regiones tam infesta peruase-
rat, huic quoque oppido incubu-
isset, nostramq; vna Academiam,
ut necesse erat, malè haberet, &
carperet. Scripsi autem sine cura,
sine ambitione, nec publicandi
studio; sed vt animum meū paul-

EX EDITIONE EXCELSA

SCIPIONIS
GENTILIS
IVRISCOS.

IN APOLOGIAM
L. APVLEI
COMMENTARIVS.

APVLEIVS.

ERTVS equidem eram, † pro-
que vero obrinebam, Maxi-
me Claudi, qui que in concilio
estis, Sicinium Aemilianum,
† senem notissimum et temeritatis,
accusationem mei † prius apud te captam,
quam apud se cogitatam, penuria criminiū,
solis coniuris impleturū. Quippe † insinuari
† qui vis innocens potest: † renunci, nisi no-
cens, non potest. † Quo ego uno præcipue con-
fissus, gratior medius fiducie, quod mihi copia
et facultas, † te iudice, obtigit, † purganda a-
pud impericos Philosophie, et probandi mei.
† Quanquam iste calumnia, ut prima specie

A

